

Osobnost, která udává směr *Rytíř* *současnosti*

Ctirad Hemelík není nikde vidět, ale všude je vidět jeho práce. K rozhovoru jsem ho přemlouvala dlouho. A pak dlouho přemýšlela, zda je vizionář, avatar, snílek?

Vnímám ho jako kreativního člověka s jasnou vizí, na vysoké duchovní úrovni, uctívajícího morální hodnoty.

Autor: Jaroslava Timková

Po studiích jste odjel do Kanady, kde jste absolvoval školu marketingu a managementu. Co vás vedlo k tomu, že jste opustil republiku? Nedařilo se vám tady?

Vyrůstal jsem v nádherném prostředí v Praze na Vinohradech, v domě plném mystérií a denně jsem zažíval zvláštní, mystické příběhy. A když jsem se rozhodoval, co budu v životě dělat, vždy mě to znovu vedlo ke stejným věcem. Chtěl jsem najít sám sebe. Dokázat si, že něco umím, ale bez všech informací, korekcí a podpory rodičů a přátel.

Jsem samozřejmě šťastný, že mám rodiče, a i v době, kdy jsem stál na životní křižovatce, pro mě byli důležití.

Prošel jsem postupně vším, čím se jen dalo. Do Kanady jsem odjel právě proto, abych si zkusil, že se dokážu uživit sám. Prodal jsem auto, koupil jsem si letenku a myslel si, že budu dělat něco zajímavého a prestižního. Pracoval jsem jako elektrikář a malíř, hodně jsem se naučil, ale pak jsem objevil směr, kterým bych se chtěl vydat a pochopil jsem, že u mě neexistuje žádný bod zlomu, že chci dělat stále to samé.

Rozhodl jste se, že se budete věnovat esoterice a zdravému životnímu stylu. Jak jste k tomu dospěl?

Byl jsem nějaký čas jen sám se sebou a to je velmi dobře využitý čas. Člověk nahlédne do své duše a nerušen okolím si uvědomí, co je podstatné, pro něj důležité a promyslí si, jakým směrem by se chtěl dále ubírat. Ano, rozhodl jsem se, že se těmto aktivitám budu věnovat profesně. Že chci dělat něco pro ostatní, pro společnost. A to esoterika nabízí! Chtěl jsem, aby se lidi kolem mě cítili dobře a měli se dobře a věděl jsem, že pak se budu cítit dobře i já. Pochopil jsem, že tato témata jsou zajímavá nejen pro českou a světovou elitu, ale pro všechny lidi.

Mým záměrem bylo rozvíjet esoterické vody, aby se staly zajímavými pro všechny, nejen pro jakousi uzavřenou komunitu. Jen tak se věci skryté stanou zjevnými. Dnes je mi 34 let a tomuto oboru se věnuji 11 let.

Jaké byly začátky vašeho podnikání?

Nejdříve jsem začal dovážet do Čech bylinky z Ameriky, protože jak známo, není-li zdravé tělo, není zdravý ani duch. Zdravý člověk se cítí celistvý a šťastný. Dařilo se mi to velmi dobře asi dva roky, jenže moje plány nabourala Evropská unie. Zrušila obchodní teritoria! Moje výhradní zastoupení

pro Českou a Slovenskou republiku padlo. V té době jsem navštěvoval řadu malých festiválků a překvapilo mě, že lidí, kteří mají rádi zdravou výživu, je asi tisícovka, ale že jsou to stále ti samí. Věděl jsem, že v Kanadě to chodí jinak a snažil jsem se to změnit i u nás v Česku.

Máte na mysli první veletrh Esoterika, který se konal v dubnu 2005?

Ano, tento veletrh byl takový prubířský kámen. Seznámil jsem se s Hankou Růžičkovou, která pracovala v Inchebě, a dohodli jsme se, že společně připravíme veletrh Esoterika. Ona měla na starosti obchodní stránku a já se staral o doprovodný program. Obešel jsem všechny známé lidi v tomto oboru po celé České republice a slíbil jim, že to bude fantastické. A fantastické to bylo. Na první ročník přišlo asi 8 500 lidí. Na veletrh to sice není zas

jsem se totiž rozhodl, že veletrhy Esoterika a Biostyl odkoupím a předělám je na festivaly. Tohle rozhodnutí má pro mě velký význam, protože bych nechtěl, aby skončilo něco, co se tak krásně osvědčilo a rozběhlo. Navíc mám skvělé kolegy, profesionály. Navzájem si vycházíme vstřícně a můžeme se na sebe spolehnout. To je základ úspěšné, kolektivní práce.

Jak se vám podařilo najít lidi do týmu?

Věřte mi, oni se nějak našli sami a našli se ideálně. Perfektně se postavili za naše společné dílo a táhnou teď tu káru o hodně dál. Když se mi před čtyřmi lety narodil syn Matyáš, trochu jsem si přerovnal životní priority. Musím přiznat, že předtím jsem byl skoro workoholik. Nyní však otvíráme další dveře netušených možností. Vloni jsem poznal úplně jiný svět, s manželkou jsme

Lidé, kteří se zajímají o zdravou výživu, mají blízko k duchovním věcem

tak moc, ale na veletrh s esoterickou tematikou to byl úžasný výsledek. Bylo jasné, že tento segment má na veletržním trhu v České republice své místo.

Každý rok jsme pak veletrh rozšiřovali, postupně jsme propojili dva zdánlivě oddělené světy, které spolu ale úzce souvisejí. Lidé, kteří se zajímají o zdravou výživu, mají blízko k duchovním věcem a naopak. Proto jsou veletrhy Esoterika a Biostyl jako nebe a země.

Co v současné době chystáte? Na co se mohou lidé těšit?

Co se týče plánů na další období, procházím zajímavou vnitřní transformací. V roce 2010

totiž dělali v Divadle ABC představení „Šikovno kolo života“. Nesmírně jsem si užíval roli divadelního producenta. Zkusili jsme se tak vymanit z kleští festivalu a zažít i něco jiného. V současné době ale probíhá v mé firmě zajímavá proměna...

Můžete nám prozradit jaká?

Dopřál jsem si ředitele, dopřál jsem si projektové manažery ve firmách, aby vlastně ten entuziasmus, který jsem tam šest let udržoval, ať už ve firmách či projektech, lidé také pochopili, aby všemu rozuměli, a to pochopení se přetavilo do našich projektů. Celou dobu jsem to totiž dělal tak, že jsem ▶

seděl u stolu a stále si říkal levá pravá, doleva dozadu. Moje energie je připravená na něco jiného a ta transformace probíhá.

V minulosti jste do České republiky přivezl řadu osobností, odhadem je to přes tři sta lidí z celého světa. Máte v této oblasti nějaký svůj zatím nesplněný sen?

Určitě bych chtěl přivést Deepaka Chopru, s nímž se už dva a půl roku domlouváme na tom, zda to zvládneme nebo ne. Zatím se nám to nepodařilo, ale je pravda, že jeho čas je v Evropě vždy omezený.

Nebudu snad ani jmenovat Edgara Tolleho, protože to je sen snad všech českých promotérů, a dá-li bůh, někomu se to možná jednou podaří. Je hodně lidí, které bych chtěl přivést. Přiznám se ale, že poslední půlrok je moje práce úplně někde jinde, maličko jsem se energeticky stáhl, chci dokončit dvě důležité věci.

Které to jsou?

S kolegou jsme asi před rokem začali připravovat systém, který jsme pojmenovali ProRegion. Ten systém by měl pomáhat malým a středním podnikatelům. Ti jsou z mého pohledu, protože se mezi ně i já

Chci, aby se *lidi* kolem mě cítili a *měli se dobře*

počítám, ohrožení. Nemyslím byznys, ale spíš jejich morálku. Pokud chtějí zůstat slušní, nechtějí krást a mají v úmyslu dále podnikat, tržní prostředí jim vůbec nenahrává. Přitom podnikání je smyslem jejich života a udržet slušné obchodní kodexy je zapeklitý oříšek. Mnohokrát se dostávají na rozcestí. Řeší dilema, zda nebyt až tak čestný, ale radši uživit rodinu nebo naopak.

Systém, který jsme sepsali, je jako algoritmus a „hovoří“ o tom, jak takové menší a střední podnikatele podporovat, jak je vzdělávat a pomáhat jim spolu podnikat.

Je nutné, aby v regionech vnímali takové podnikatele kladně, čím více nabídky a poptávky v regionu vznikne, tím přece bude bohatší. Pokud se zaměříme například na region Kolínsko s 80 000 obyvateli, mohou tam mít všechny potřebné složky – služby, produkty i výrobu. Kapacita tam je, lidé a infrastruktura také a není tedy potřeba, aby podnikatel oslovoval nadnárodní

firmu, která mu uklidí kanceláře, když vedle funguje místní firma, která odvádí daně do městské „kapsy“.

To je velmi zajímavý projekt, pravděpodobně na něj právě nazrál čas. Lidé začínají hledat vyšší hodnoty. O čem je ten druhý projekt?

Tento projekt bych nazval pozitivní evoluce a velmi těžko se mi to vysvětluje. Jde o změnu reality, o mosty a přemostění, myšlenkový trust. V podstatě jde o to, že se evoluce dá nastavit tak, aby byla pozitivní a ne destruktivní. Chceme poukázat na to, že není potřeba procházet krizemi.

Jak vidíte finanční krizi?

Finanční krize je krize morálky a hodnot. To je jasné. Jsem přesvědčen, že pokud třeba v těch regionech budou dobří podnikatelé s kvalitním etickým kodexem a budou si navzájem věřit a chtít spolu podnikat, není důvod se obávat o ekonomiku. Ekonomika je jenom „to jejich“, co mají v ruce, jejich peníze, ekonomika není žádná virtuální šelma, která jednou spadne nebo se zvedne. HDP není nic jiného, než finance, které utratíme nebo neutratíme.

Náš projekt ProRegiony je napojený na podnikatele, kteří investují nemalé částky na podporu tohoto projektu. Všichni se totiž domníváme, že i největší miliardář žije ve společenství, a když se společenství bude mít zle, i jemu se bude zhoršovat finanční situace. Vidíme to tedy tak, že na nejvyšší racionální bude v těchto dnech začít pracovat více pro společenství než pro sebe. Budeme-li všichni hrabat pod sebe, tak se nebudeme mít dobře.

To, co vyznáváte, se asi ve světě, kde vládnou peníze a kde je úspěch spojený

se jméním, jen těžko vysvětluje. Vyslechl jste řadu řečníků, které jste přivezl, přijal jste nové vize. Kterí lidé vám otevřeli nové vidění, kdo byli ti nejzajímavější?

Pro mě určitě je to jeho svatost Sing. Druhý nejskvostnější byl Dan Millman. Do filmu, který připravujeme s Petrem Vachlerem, nám na otázku, co je smysl života, odpověděl: „Láska a vědění“. Nepochopil jsem, co tím přesně myslí, ale on mi to vysvětlil: „Lásku cítíš, ale když tomu nerozumíš, tak tím citem nic neřekneš, ten má každý jiný.“ Pochopil jsem, že bychom se měli všichni snažit načerpat co nejvíce informací, abychom byli schopni racionálně přemýšlet o naší emoci.

Říká se, že příliš emoční lidé nemají své emoce potlačovat. Na druhou stranu nás ale často emoce manipulují. Co s tím?

Emoce člověk dokáže odhalit, vysvětlit si je a zařadit si je. Pro mě byla tahle odpověď velmi objevná, a ten člověk mi otevřel další obzor. Když v roce 2010 odjížděl, vyprovázal jsem ho na letiště. Seděli jsme tam spolu a on se zeptal: „Co teď budeš dělat?“ Odpoledne jsem měl být na nějaké konferenci o biopotravínách a měl jsem tam hovořit o biostylu. A on se zeptal, o čem že tam budu vlastně mluvit. „No to je právě ten problém, já o tom nic moc nevím a tím „bio“ nežiju. Sice ho doma jím, vím, že je to správné, ale nejsem žádný vědátor,“ odpověděl jsem popravdě. Nakonec mi poradil, abych si tam stoupl, otevřel své srdce a řekl, co mě napadne. To byla snad nejlepší rada v životě. On odletěl, já dal na jeho rady, mluvil jsem, jak jsem cítil a od té doby to tak dělám pořád. 🦋

🦋 CTIRAD HEMELÍK

Zakladatel Felicius o.p.s., jednatel a ředitel Felicius Media s.r.o., jednatel Proregiony s.r.o., podnikatel v oblasti poradenství a osobního rozvoje. Spolupořadatel veletrhů Biostyl, Esoterika, Ecoworld a Evolution (od roku 2005), ředitel a organizátor festivalu Pražské brány (2007 – 2012).

Roger Green Hong Yin Zhai Hearn Gadbois mniši himalájský klášter Tikse M
Holzbauer Claudia Müller Ebeling Fabio Alberto Ramirez Tejada, MD Christian
Vladimír Savčenko Mary Staggs Boris Subotič Dan Winter Maitreyi D.
ilvia del Moral Jorge N. Ferrer Ulrik Golodnoff Robert Gray David Krupnik
Lorentzen **Svámí Mahéšvaránanda** Peter Marshall Marianne M
Daniel Namkhay Evgeny Pissak Mushin Jürgen Shilling Svámí Hoshy Prasadam
Odent **Bhagat Zeilhofer** Mercedes Bahleda Emahó Pascal R. Greub J
Heimrath Peter Jentschura Zhai Jun Lara Mallien Jason McDonald Christie M
Eric Pearl Geshe Michael Roach Wolfgang Saus Fred Alan Wolf Tim
Murphy **Pablo Russell** Shahab Tolouie **Sandra Epstein** Henry M
Charlottemarie Judit Kovács Marko Pogačnik Willie Watson Mistr Zhu Tianca
Lowen **Dan Millman** Xolotl Shi fu Shi DeLon Line Beck Sylvie Crochet
Girasole John Hawken Marion Hopfgartner Joseph Michael Levry Luisa Muratori
Paolucci Lino be Guinsada Vincent Bridges Condor Girasole John Hawken Paul
Peter Chapell **Mabel Katz** Lui Krieg Tim Mitchel Silvano Paolucci G
Schermann Tino Ahlers Pat Atanas Śrī Sarvabhāvana Prosun Círcar Dharm
Kurt Ebert George Egely Jim Humble Andreas Kalcker Shanti Kumar Kamle
Koehof **Konstantin Georgijevič Korotkov** Alla Kuliková Istu
Kun Silvano Paolucci **Eric Pearl** Kumudini Shoba **Simona Wenger**